

5) Vai patvēruma meklētājam ir tiesā realizējamas tiesības pieprasīt, lai dalībvalsts izvērtē viņa pieteikumu atbilstoši Padomes 2003. gada 18. februāra Regulas (EK) Nr. 343/2003 3. panta 2. punkta pirmajam teikumam un informē viņu par lēmuma pamatojumu?

(¹) Padomes 2003. gada 18. februāra Regula (EK) Nr. 343/2003, ar ko paredz kritērijus un mehānismus, lai noteiktu dalībvalsti, kura ir atbildīga par trešās valsts pilsoņa patvēruma pieteikuma izskatīšanu, kas iesniegts kādā no dalībvalstīm; OV L 50, 1. lpp.

(²) Komisijas 2003. gada 2. septembra Regula (EK) Nr. 1560/2003, ar kuru paredz sīki izstrādātus noteikumus, lai piemērotu Padomes Regulu (EK) Nr. 343/2003, ar ko paredz kritērijus un mehānismus, lai noteiktu dalībvalsti, kura ir atbildīga par trešās valsts pilsoņa patvēruma pieteikuma izskatīšanu, kas iesniegts kādā no dalībvalstīm; OV L 222, 3. lpp.

Prasība, kas celta 2011. gada 22. decembrī — Eiropas Komisija/Spānijas Karaliste

(lieta C-678/11)

(2012/C 73/35)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — W. Roels un F. Jimeno Fernández)

Atbildētāja: Spānijas Karaliste

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka pieņemot un atstājot spēkā *Texto Refundido de la Ley de Regulación de los Planes y Fondos de Pensiones* [Likuma par pensiju sistēmu un fondu regulējumu pārstrādātā teksta] 46. panta c) punktā, *Real Decreto Legislativo 6/2004, de 29 de octubre, por el que se aprueba el texto refundido de la Ley de ordenación y supervisión de los seguros privados* [Karaļa 2004. gada 29. oktobra Dekrētlíkuma Nr. 6/2004, ar kuru apstiprina Likuma par privātās apdrošināšanas izveidi un uzraudzību pārstrādāto tekstu], 86. panta, *Real Decreto Legislativo 5/2004 por el que se aprueba el texto refundido de la ley del Impuesto sobre la renta de los no residentes* [Karaļa Dekrētlíkuma Nr. 5/2004, ar kuru apstiprina Likuma par nerezidentu ienākumu nodokli pārstrādāto tekstu], 10. panta un *Ley 58/2003, de 17 de diciembre, General Tributaria* [2003. gada 17. decembra Vispārējā likuma par nodokļiem] 47. panta noteikumus, saskaņā ar kuriem ārvalstu pensiju fondiem, kuri ir reģistrēti citās dalībvalstīs un piedāvā fondētās pensiju shēmas Spānijā, kā arī apdrošināšanas sabiedrībām, kas darbojas Spānijā pakalpojumu sniegšanas brīvības ietvaros, tostarp ir jāaceļ Spānijā rezidējošs nodokļu pārstāvis, Spānijas Karaliste nav izpildījusi LESD 56. pantā (agrāk — EKL 49. pants) un EEZ līguma 36. pantā paredzētos pienākumus;

— piespriest Spānijas Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

- 1) Ar attiecīgajām Spānijas nodokļu tiesību normām nodokļu maksātājiem nerezidentiem tiek noteikts pienākums iecelt Spānijā rezidējošu nodokļu pārstāvi. Konkrētāk, šis pienākums ir noteikts ārvalstu pensiju fondiem, kuri ir reģistrēti citās dalībvalstīs un kuri piedāvā fondētās pensiju shēmas Spānijā, kā arī apdrošināšanas sabiedrībām, kas darbojas Spānijā pakalpojumu sniegšanas brīvības ietvaros.
- 2) Komisija uzskata, ka pienākums iecelt Spānijā rezidējošu nodokļu pārstāvi iepriekš minētajos gadījumos ir uzskatāms par šķērslī pakalpojumu sniegšanas brīvībai, jo ar to attiecīgajām iestādēm un fiziskajām personām, kurām nav citas izvēles kā vien izmantot pārstāvja pakalpojumus, tiek noteiktas papildu izmaksas. Tas rada šķērslī pakalpojumu sniegšanas brīvībai arī citās dalībvalstīs reģistrētām personām un uzņēmumiem, kuri vēlas sniegt nodokļu pārstāvības pakalpojumus uzņēmumiem vai fiziskajām personām, kuras darbojas Spānijā.
- 3) Ar minēto tiesību normu tiek pārkāpts LESD 56. pants (agrāk — EKL 49. pants) un EEZ līguma 36. pants.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (ceturtā palāta) 2011. gada 12. oktobra spriedumu lietā T-41/05 Alliance One International, Inc., agrāk Dimon Inc./Eiropas Komisija 2011. gada 27. decembrī iesniedza Alliance One International, Inc., agrāk Dimon, Inc.

(Lieta C-679/11 P)

(2012/C 73/36)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Alliance One International, Inc., agrāk Dimon, Inc. (pārstāvji — M. Odriozola, A. Vide, advokāti)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

— atcelt Vispārējās tiesas 2011. gada 12. oktobra spriedumu lietā T-41/05 tiktāl, ciktāl ar to tika noraidīti tiesību pamati, saskaņā ar kuriem, piemērojot LESD 101. panta 1. punktu un Regulas Nr. 1/2003 (¹) 23. panta 2. punktu, esot tikusi pieļauta acīmredzama kļūda vērtējumā, neesot norādīts pietiekams pamatojums un esot pārkāpts vienlīdzīgas attieksmes princips, konstatējot, ka Alliance One International, Inc., agrāk Dimon, Inc., bija solidāri atbildīga;

— atcelt Komisijas 2004. gada 20. oktobra Lēmumu lietā COMP/C.38.238/B.2 — Spānijas — Jētabaka tiktāl, ciktāl tas skar apelācijas sūdzības iesniedzēju, un atbilstoši samazināt tai uzlikto naudas sodu, un

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.